

BINEVESTITORUL

„Ce frumoase sînt pe munți picioarele celui-ce aduce VEȘTI BUNE, care vestește pacea, picioarele celui ce aduce vești bune, care vestește mîntuirea“ (Isaia 52, 7).

„Duceți-vă în toată lumea, și propovăduiți VESTEIA BUNA (Evanghelia) la orice făptura“ [Mar. 16, 15].

„Voi cari aduceți aminte despre Domnul, nu vă odihniți de loc!“

(Isaia 62,6)

„Căci mie nu mi-e rușine de Evanghelia lui Hristos; fiindcă ea este puterea lui Dumnezeu pentru mîntuirea fiecăruia care crede: întîi a Iudeului, apoi a Grecului“. (Rom. 1,16).

Maiu-Iunie, 1930.

No. No. 5—6

Anul 7.

M O D E R N.

Isus Hristos este același ieri și azi și în veci.

Evrei 13,8.

Este foarte natural, ca tu, scumpul meu cititor să ai pretenția a fi modern. Pentru nimic în lume nu vrei să fi înapoiat sau conservator, și prin urmare prelinzi și dela prietenul tău să cugete modern și să procedeze în lucrările sale după principiile moderne. Nimeni nu poate să-ți pretinde a te îmbrăca în hainele strămoșilor tăi, oricât de curate și bine conservate ar fi. Tu vrei să-te porți și să te îmbraci după ultimă modă. Și cine știe, dacă nu din aceste motive ai privit cu neîncredere prietenia cu Isus ori de câte ori ți s'a oferit, pentru că El a trăit acum douăzeci de veacuri și deci nu poate fi om modern, și nici nu poate înțelege cerințele timpului nostru.

Și totuși, te asigur că Isus Hristos este cel mai modern dintre oameni. Astăzi în zilele noastre cele

mai moderne ce le-a cunoscut până acum istoria, nu s'a vorbit despre nimeni atât de mult ca despre Isus. Despre nimeni altul nu s'a scris și nu s'a citit atât de mult ca despre El, cu toate că Isus personal n'a scris nici un rând. Nici o altă persoană nu este atât de mult cinstită și preamărită ca persoana Sa. Și din nimeni altul n'a eșit atîta influență ca din ființa Sa. Nici un filosof, poet, artist sau reformator n'a fost obiectul atîtor discuții și studii ca El. Nici astăzi, nu se poate deslega vreo întrebare din domeniul religios, economic sau social, fără a nu se atinge și aminti persoana Sa. Lumea se poate dezvolta oricum ar voi, însă cuvintele predicii Sale depe muntele fericirilor vor dăinui ca stîncă din mijlocul mării, și după spiritul lor se vor orienta întotdeauna ideile și principiile cele mai moderne. Fi deci fără grijă! Fi sigur că, alegând pe Isus ca prieten, vei găsi în El cel

mai bun amic care ține pas cu timpul și care rămâne mereu modern. *Iată măreția personalității lui Isus Hristos:*

El nu a fost numai un copil al timpului său, așa cum sunt de obicei toți oamenii, chiar și cei mai geniali, ci El este acea personalitate ideală,

Dumnezească care n'are nevoie să se corecteze sau să revină, ci care domină toate timpurile, cele de acum și viitoare, și despre care se poate spune cu drept, cuvintele mărețe: „El este același: ieri, astăzi și în veci!”

JEAN.

Amintiri din trecut de folos pentru prezent.

(Continuare).

Aceasta nu era ultima arestare. De mai multe ori am avut cinstea de a fi înțemnițat pentru vestirea Evangheliei și prin aceasta Domnul ne-a dat prilejul și ajutorul Său de a mărturisii pe Hristos.

Eu și soția mea am avut o deosebită binecuvântare în lucrul Domnului în or. Petersburg, unde am fost invitat de către cea mai mare comunitate Baptistă în calitate de diriginte al corului ei. Astfel am avut posibilitatea de a pune talentul meu muzical în folosul lucrul Domnului. Corul nostru mare și orchestra, uniți de dorul mare de a lăuda pe Domnul, mișcau sufletele păcătoșilor, cari se întorceau cu câință la Domnul, ascultând muzica binecuvântată de Dumnezeu.

După un an și patru luni de lucru a trebuit să ne despărțim de frați și surori, fiindcă Dumnezeu ne-a chemat în lucrul Domnului printre evrei. Nu eram angajat de nici o misiune, dar predându-ne în mâinile harului lui Dumnezeu, n'am dus lipsă de nimic. După un timp scurt de odihnă în casa părinților noștri, noi am plecat în diferite centre evreești, vestind Evanghelia. Era un lucru minunat cum Domnul se îngrijea de noi și în cele pământești. În fiecare oraș unde soseam, Domnul prin copiii Săi credincioși ne acoperea cheltuiala de drum și exact suma pe care o cheltuiserăm pe drum.

În anul 1913 de prima dată am vizitat Chișinăul, unde am fost invitați de către frați, cari au aflat despre noi din revistele frățești. Casa de rugăciune era pe atunci în strada Tighinei (Benderscaia). Comunitatea era mică. Dumnezeu ne-a binecuvântat cu abundență. Frații ne-a recomandat atunci copiilor lui Iosif Rabinovici, primului evreu credincios din or. Chișinău. Acest bărbat merită ca să spunem ceva despre el.*) În timpul acela era o mare minune, ca un evreu să creadă în Hristos. Iosif Rabinovici în anul 1882, fiind încă necredincios, a plecat cu o delegație sionistă la Palestina, unde și-a procurat un Testament Nou. Cercelând cu multă seriozitate Sf. Scripturi, el a ajuns la convingerea, că Isus Hristos este Mesia poporului Israel, și cheia Palestinei se află în mâinele Fiului lui David, Isus din Nazaret. Întorcându-se la Chișinău, el și a început deschis să mărturisească pe Hristos. Unii din rudele sale și alți streini au crezut prin el în Isus Hristos. Vestea despre activitatea lui s'a răspândit în toată Rusia și chiar în străinătate. Prietenii misiunii între evrei s'au interesat de aceasta mișcare. Printre ei erau bărbați de seamă ca: prof. Franz Deiltsch (Germania), Dr. Saphir (Anglia), Dr. Res-

*) Toate aceste știri se confirmă de acte prețioase cari se păstrează în comunitatea Evreilor-Creștini din Chișinău.

sel (America), Paștorul Krüger (Franța) și directorul misiunii „Mildmay“ în Londra—John Wilkinson. După un timp oarecare prietenii misiunii din Scoțlanda au ajutat pe I. Rabinovici să clădească o casă de rugăciune (pe str. Meșcianscaia No. 20). Pe frontispiciu casei erau scrise frumoasele cuvinte: „Să știi bine dar, toată casa lui Israel, că Dumnezeu a făcut Domn și Hristos pe acest Isus pe care L-ați răstignit voi“. (Fap. Apost. 2,36).

Cu durere trebuie să spunem, că s'au găsit oameni nelegiuți, cari s'au folosit de situația tulburoasă în timpul războiului și prin diferite căi mincinoase au pus mâna pe averea streină și au vândut o. Casa aceasta, fiind vândută de mai multe ori, în prezent se află în mâini cu totul streine. I. Rabinovici s'a îngrijit pentru evrei credincioși și în cazuri de moarte. El știa că evrei nu vor îngădui să fie înmormântați evrei creștini în cimitirul lor și de aceea în anul 1886 prin intermediul primăriei orașului și cu autorizația Administrației Guvernale a cumpărat dela H. Averbuch cu 350 ruble un lot de pământ destinat pentru cimitirul evreilor creștini. Pe acest lot s'a clădit o casă pentru păzitorul cimitirului și scripta familiară a lui Rabinovici. În anul 1894 el ca reprezentant al comunității evreilor creștini Noului Testament a cedat societății caraimilor o parte din cimitir cu o oarecare sumă de bani (în folosul comunității), ajutând astfel pe societatea aceasta care avea nevoie de cimitir. În testamentul său Rabinovici scrie: „în cazul de moarte să se evite ceremoniile cari nu au nici un sens și a nu regreta, că pușini vor lua parte la înmormântare. Imi face acum o plăcere să-mi închipui, că la înmormântarea mea vor lua parte numai copiii mei (Geneza 25,9; Ioan 19,40). Siciul să fie pus în una din despărțirile scriptei clădită de mine în

cimitirul Israelitilor Noului Testament...“ Până în prezent în scripta aceasta sunt înmormântați I. Rabinovici, soția lui, fiul lui Vladimir (inginer) și fiica Reveca. Încă patru despărțituri mai sunt goale pentru ceilalți membri ai familiei.*)

Frații noștri evrei creștini de astăzi sunt mulțumitori Domnului pentru acest cimitir, adăpostul decedaților noștri. Primim aceasta moștenire dela copiii lui Dumnezeu credincioși ca din mâna Domnului**)

Cu toate că mulți evrei au criticat și n'au înțeles activitatea lui I. Rabinovici, totuși semnul arătat de Hristos, că „după fructele voastre vă vor cunoaște“ dovedește, că el era un credincios sincer și mulți au ajuns prin el la credința în Hristos. În prezent, fie domnul laudat, evrei nu sunt așa de fanatici și protivnici și mulți se interesează de învățăturile Domnului nostru Isus Hristos. Bucu ia e și mai mare, că în prezent sunt mulți evrei credincioși în diferite părți ale pământului și în Chișinău lucrul Evangheliei printre evrei crește tot mai mult.

*) Moștenitorii lui I. Rabinovici au fost atât de binevoitori și pentru Bapțiști din Chișinău, că în anul 1914 au permis lor să înmorminteze morții lor în cimitirul Israelitilor Noului Testament.

**) Noi am primit oficial dela rudele lui I. Rabinovici (conform însărcinărilor date de către moștenitorul prin consulatul român din Londra) și altele obiecte, de cari el s'a folosit în timpul adunărilor în misiunea printre evrei.

Secta Pentacostalilor.

(Continuare).

Voi căuta acum să analizez în lumina sf. Scripturi învățăturile false a acestei secte periculoase, pentru ca copiii lui Dumnezeu să fie prevestiți la timp și să se ferească de mreșile satanei șesute cu afăta dibăcie.

Despre minuni.

Pentacostalii mereu caută să dovedească, că printre frații noștri nu s'ar fi făcut minuni, ci numai la ei să fac diferite minuni. Trebuie mai întâiu să constatăm că:

1) *Minunile nu sunt singura dovadă a unei vieți spirituale.* Un bărbat sfânt, ca Ioan Botezătorul, despre care și Isus Hrisos ne mărturisește, că dintre cei născuți din femei, nu s'a sculat nici unul mai mare decât el, și totuș, precum știm, el n'a făcut nici-o minune (Ioan, 10:41). Hristos ne spune despre o astfel de categorie de oameni, care face minuni în numele lui Dumnezeu și totuș ea este depărtată de Dumnezeu (Mat. 7:22-23).

2) *Minunile nu totdeauna aduc pe păcătoși la credință:* Ioan 12:37, și chiar cei credincioși nu totdeauna înțeleg Minunile: Mar. 6:52.

3) *Și satana și ceice ascultă de el pot face minuni:* Apoc. 13:11-14 (aduce foc din cer); 2 Tessal. 2:9; Mat. 24:24; Mar. 13:22. Se vede deci, că nu totdeauna minunile sunt expresiunea puterii Divine.

4) *Copiii lui Dumnezeu pot vedea minuni nu numai în fenomenele supra-naturale* ci în toate și dacă au ochii deschiși văd lucruri minunate ale Legii lui Dumnezeu (Ps. 119:18), în natură, văd minunile Lui în adâncul mării (Ps. 107:24). Suntem inconjurați de minuni și deaceia nu trebuie să căutăm alte minuni deosebite, ca Irod (Luca 23:8) sau ca Iudeii cari cereau minuni (1 Cor. 1:22), ci mai bine vom mărturisi pe Hristos, cea mai mare minune „PELA” (Isaia 6:6) și care face cea mai mare minune că prin cuvântul Său viu un păcătos se renaște și devine un om nou, un om după plăcui lui Dumnezeu (1 Petru 1:23). Deaceia cu îndrăzneală putem da la o parte părerea pentacostalilor despre noi, căci minunile cuvântului lui Dumnezeu se manifestă și astăzi în credincioșii vii din bise-

De ce, o, Israel..

*De ce, o, Izrael, durerea,
Părtașe ți-e, fiind oropsit.
Căci părăsit ești de Iehova,
Din Sion chiar ești izgonit!*

*O, vezi nefericirea, Doamne,
Ce bântue pe-al tău popor.
Invață-i Doamne să-Te cheme,
Isus să fie pacea lor!*

*Și ia-le de pe ochi năframa,
Ce văzul le-a acoperit.
Și fă că să răsară iarăș,
Măslinul lor cel ne'nflorit!*

*O, vine zi de bucurie,
Când Grec, Iudeu te vor slăvi.
Cântând cu toți în al Tău templu,
Când prin Isus uniți vor fi.*

Din cântările:
„Pe drumul Credinței“.

rica lui Hristos. Dacă Dumnezeu va găsi de trebuință a face și alte minuni deosebite, noi nu ne vom mira, căci El toate le poate face. Important este să observăm în sf. Scriptură, că Dumnezeu nu face minuni pentru demonstrație sau de curiozitate (cum fac pentacostalii), ci numai atunci, când se naște nevoia și când prin căii naturale nu se putea ajuta, cum era de exemplu trecerea poporului evreu prin marea roșie și alt. Acelaș lucru observăm și în Testamentul Nou în viața lui Hristos. În unele cazuri El chiar interzice să se vorbească despre minunile Sale (Mat. 12:15-16; Mar. 7:36; 8:30), fiindcă nu dorea să se răspândească vestea, că El este numai un făcător de minuni.

(Va urma).

L. I. Averbuch.

DELA IUDAIZM LA CREȘTINIZM.

Cuvântarea stimatului preot român arhimandrit I. SCRIBAN. *)

(Continuare).

Evreii, neprimind pe Isus Hristos, s'au împietrit tot mai mult în cugetări care au alcătuit o nouă carte Tal-mudul, în care deasemenea se află multe frumuseși. Cine le cunoaște pe acestea?.. Câțiva învățați Evrei, învățăturile lui n'au ajuns să străbată omenirea și să le știe și copiii. De ce? Din pricină că nu mai este Isus Hristos cu ele. Evreii puteau să ajungă la strălucire numai în alăturare cu Hristos. Fără El, cele mai bune și mai frumoase mărgăritare ale lor trec neștiute și fără a fi prețuite de oameni. Menirea lor era să meargă la biruință și strălucire prin Hristos. Cât a dorit aceasta Domnul din Nazaret. Cât de duios și îndurerat a spus El că poporul evreiesc să prăbușește, din pricină că n'a ascultat de menirea pe care i a dat-o Dumnezeu, de a fi sămânța prin care să se răspândească în lume chemare către El? Domnul Hristos veni să se îndeplinească această lucrare. Dar n'a găsit ascultare și atunci a strigat El cu amar: Ierusalimel! Ierusalimel! care ucizi pe prooroci și lovești cu pietre pe cei trimiși la tine! de câte ori am vrut să adun pe fiil tăi; cum adună găină pe puii ei sub aripi, și n'ași voit! Iată vi se lasă casa voastră pustie. (Matei 23:37-38).

Deci se vede bine că Mântuitorul Hristos vedea pentru poporul evreiesc o menire rânduită lui de Dumnezeu, menire plină de mărire, fiindcă făcea dintr'insul învățătorul omenirii. Poporul evreiesc, prin povățuitorii săi de

atunci orbi, îndărătnici, scurși la vedere și pofitori de mărire, au lepădat chemarea lui Dumnezeu, și astfel a rămas ca Dumnezeu să-și îndeplinească socotințele Lui cu alte mijloace și pe alte căi.

Cu toate aceste, propovăduirea Domnului Hristos tot pe Vechiul Testament a rămas întemeiată, numai că din Vechiul Testament de acum înainte se despart două căi: *una* este cea a Mântuitorului nostru, care din biblia evreiască, trece la Noul Testament și la creștinism, alcătuiind un întreg nedespărjit de Vechiul Testament, *alta* este cea a evreilor, cari n'au voit să primească în Ierusalim propovăduirea venită din Galilea.

(Va urma)*

Un Cuvânt Către Evreii.

de L. Averbuch.

Scopul acestui cuvânt adresat fraților mei după trup, îl voi dezvolta mai pe larg, luând ca baza cuvintele cărții vechi dar veșnic nou și anume Biblia. „Cutreerați ulițele Ierusalimului, uitați-vă întrebați și căutați în piețe dacă să găsește un om, dacă este vreunul care să înfăptuiască ce este drept, care să se țină de adevăr, și voi ierta Ierusalimul“ (Ieremia 5, 1).

Fel de fel de curente, cutreeră timpul actual: materialismul înaintează cu pași uriași. Pofța setoasă după câștig, pe mulți i-a dus la dezastrul fatal, sunt constatările triste, descrise de profet în sus citatul vers.

Cei săraci, cât și cei bogăți: cei simpli cât și cei învățați nu doresc să primească povața de a lăsa calea cea rea pe cari pășesc fiind orbi și

*) Cu toate că stimatul Arhimandrit Scriban nu este reprezentant al bisericilor noastre Evanghelice protestante, totuși noi cu plăcere tipărim părerea lui creștinească asupra problemei evreești și în aceasta vom urma pe apostolul Pavel, care se folosea în scrierile sale de părerile bune ai poezilor altor popoare. Fapt. Ap. 17:28.

a urma calea lui Dumnezeu care i-ar putea duce la fericire.

Sunt ferm convins că în toate clasele societății, sunt suflete cari trăiesc într'o atmosferă înăbușită, cari respiră un aer plin cu baccile a vieții lor păcătoase de toate zilele.

Știu și aceea că doresc după aer curat, după aerul munților plini cu brazi, care are însușire de a trimete roua binefăcătoare a sănătății peste soarta lor tristă, să dea astfel un înțeles vieții lor. Ei nu sunt în destulați cu lumina unui meteor care este numai de o scurtă durată, și pe urmă să stingă fără a lăsa măcar o urmă, ci caută instinctiv o lumină adevărată, care arde într'o

mare de flăcări neperitoare, o lumină vecnică.

La aceasta lumină vecinica și adevărată ne conduce „Biblia“. Vechiul compozitor și poet psalmistul David zice despre ea: „Candela piciorului meu și lumina cărării mele“ este cuvântul Tău [Psalm 119,105].

Numeroși comentatori religioși și necredincioși au făcut și fac sforțări să învâluie această lumină, însă acei cari însetează după adevăr, cari cu atenția și cu sinceritate studiază Biblia, acei fără îndoială vin la aceeași concluzie la care a venit și David. „In lumina Ta, vedem lumina“ [Ps: 36:9].

—:—

EXTRAGERI DIN TALMUD.

Scăpare prin puterea diavolului.

A apărut un ordin prin care se interzicea evreilor sărbătorirea sâmbetei și tăierea împrejur. Pentru a găsi un mijloc de anulare a acestui ordin, r. Rubin ben Istrobul s'a tuns, s'a îmbracat în haine romane și fiindcă pretutindeni șă dădea drept roman, el putea astfel să facă cunoștință cu autoritățile romane. Odată discutând cu ei, le zice: „Cum credeți d-voastră, ce trebuie să-dorim dușmanului nostru: sărăcia sau îmbogațirea?“—„Sigur, sărăcia“. Atunci interziceți evreilor să mai lucreze sâmbata și aceasta va fi pentru ei o lovitură strașnică. — „Ai dreptate“. R. Rubin întreabă mai departe: „Dar veți dori dușmanului vostru să fie slab sau sănătos și voinic?“ „De sigur să fie slab!“ „Ei, atunci lăsați pe evrei să se taie împrejur și pierzând din sânge, ei vor pierde și puterea“. „Și în aceasta ai dreptate“.

Și ordinul nu se mai execută. Dar au aflat, că sfătuitorul acela era evreu și ordinul s'a aplicat din nou. S'au sfătuit evrei pe cine să trimeată la Roma să întervină pentru suspendarea ordinului, și a fost ales r. Simeon ben Iohai, omul încercat în minuni și însoțitorul lui să fie r. Elazar ben Iose. Pe drum spre Roma le iese în cale diavolul Ben-Temalion și le zice „Vreți, și eu voi merge cu voi?“. A plâns r. Simeon: „Roabei străbunulu nostru (Agar) de trei ori i s'a arăta îngerul Domnului, eu însă nici odată n'am avut cinstea acesta (mi-a venit în ajutor necuratul). Dar fie oricine ar fi, numai scaparea să ne vină prin el. A alergat diavolul înaintea lor și a intrat în fiica cezarului. A sosit r. Simeon și a strigat: „Ben-Temalion, vino!“ Auzind vocea lui r. Simeon, necuratul a părăsit fiica împaratului și a dispărut. Cezarul le-a spus: „Cereți tot ce vreți, toate vestierile sunt des-

chise pentru voi. Ei, având înțrare liberă oriunde, au căutat ordinul acela și l-au distrus.

Valea plină de aur.

Unul din învățăceii lui r. Simeon plecând într-o țară departată, s'a întors de acolo cu mare avere. Tovarișii lui prinși de zavistie s'au hotărât să plece și ei pentru căutarea norocului. Când r. Simeon a aflat despre aceasta i-a adunat pe toți într-o vale lângă orașul Meron și făcând o rugăciune, a strigat: „Vale, vale! Îți poruncesc să te umpli de monede de aur! Și în toată valea a început să curgă monede de aur. întorcându-se spre ucenicii săi, r. Simeon le zice: „Dacă vreți aur, iați luați cât puteți, dar una să știți: cel ce ia acum ia și partea lui din viața viitoare, căci Tora ne dă premiul numai acolo în viața vecinică.

Hamalul și proorocul.

Fiul lui r. Simeon, Elazar era în tinerețea sa de profesiune-hamal. Odată vine la el proorocul Ilie cu înfățișarea unui om foarte bătrân și i zice: „Pregătește-mi animalul de drum ca să mă duci“. Da, mare-mi bagajul d tale?—întreabă Elazar. „Iată, zice bătrânul, trăistuța mea și o haină“. „Mergem, da?“.

„Ce ziceți de bătrânul acesta, râde Elazar, pe care îl pot așeza pe un singur umăr cu tot bagajul lui și să-l duc până la marginea lumii, și el îmi zice: pregătește-mi animalul de călătorie? Ce, bătrâne, ți-a venit pofta să te plimbi călare? Urcă-te!“.

L-a așezat Elazar pe umeri și a plecat. Nimic nu-l putea opri pe Ela-

zar: deal, vale, pădure, tufișuri ghimpate nu erau pentru dânsul piedică serioase. Dar a observat, că bătrânul se face tot mai greu și mai greu. „Ascultă, bătrâne, zice însfârșit Elazar, pentru mila lui Dumnezeu, nu te lăsa așa peste mine! altfel voi cădea împreună cu tine“.—„A, vrei să te odihnești?“ întreabă bătrânul. „Sigur, că vreau!“.

Ilie s'a dat jos și l-a condus pe Elazar într-o câmpie sub un pom și acolo i-a dat din traistă sa să mănânce și să bea. Când Elazar s'a săturat. Ilie îl zice: „Face oare fiul meu, să te mai ocupi cu așa muncă grea? Mai bine urmează tatălui tău“. — „Bine, dar te învoiești să mă înveți?“ — „Dece nu, fiul meu; cu plăcere!“.

Țimp de treisprezece ani a durat această învățătură. Ajungând la „Sifra“ (tălmăcirile cărții „Leviticul“) fostul hamal atât, slăbise încât propria sa haină i se părea o greutate insuportabilă

Viața în Sala „Bethel“ în Chișinău.

Sărbătorile paștelor au fost sărbătorite sub binecuvântarea lui Dumnezeu. Predicile despre învierea lui Hristos și nemurirea sufletului, au atras pe mulți ascultători. Se vede că aceste probleme neliniștește multe inimi. Cu mulți vizitatori am avut convorbiri interesante. Corul nostru cu muzicanții împreună cu copiii școlii de misiune au înfrumusețat programul. O impresie adâncă a

produs cântări noi: „O, suflete, ascultă chemare“ și cuvintele „Ce vei face cu Isus“, din cântarea „Isus înaintea lui Pilat“.

E interesant că copiii școlii noastre, învățând cântările noastre le-au cântat acasă, producând interes în părinții lor să viziteze adunare și ei au rămas mulțumiți. Părinții copiilor ne-au mulțumit pentru grijă și educație bună ce dăm copiilor lor.

Acuma e timpul verii și numărul vivitorilor s'a micșorat, totuși, putem spune, că vin unii, cari jertfesc cu aerul curat și iubesc a asculta cuvântul lui Dumnezeu.

Indeosebi avem adunări binecuvântate, pentru credincioși în fiecare Miercuri seara în studiul sf. Scripturi și întărirea în omul lăuntric.

Domnul să ajutăm copiii săi ca să-l fie Lui credincioși până la sfârșit.

Predice Biblice al Misiunii „Mildmay“ printre evrei

au loc în sala „BETHEL“

str. Vl. Herza 10 Chișinău.

În zilele următoare:

Sâmbătă la ora 5 după amiaza

pentru copii și părinți

„ la ora 8 seara pentru adulți.

Duminica la ora 10 dimineața

pentru credincioși

„ la ora 8 seara pentru toți

A ieșit de sub tipar o carte de cântări cu note „Pe drumul credinței“

321 cântări.

Editura fraților creștini după
Evangelhie.

Fiind-că aceasta carte de cântări e compusă de un frate talentat în muzică, melodii sunt în plină armonie cu cuvintele și sună plăcut. Deasemenea și notele sunt scrise clar.

Sfătuim a-și procura această carte pentru ccr, școală Duminicală și cântări comune.

Domnul să binecuvinteze aceasta muncă frățască spre preamărire din inimă a numelui Sau.

Prețul 1 exemplar—350 lei.

Cumpărarea mai mult decât 1 exemplar se face rabbat.

Adresa red. „Binevestitorul“

Pe lângă redacția „Binevestitorului“ se găsesc de vânzare-Biblia, Testamente Noi, Evan-gheții și altă literatură religioasă în limba română, evreiască și rusă.

Abonamentul anual — — 12 lei;
cu partea rusească — — 24 lei;
cu partea evreiască

și rusească 36 lei;
în provincie cu 6 lei mai scump.
(poșta).

Adresa: D-lui Marcu Tarlev, Mildmay Mission, str. Vlad. Herza No. 10 Chișinău Basarabia—Roumania.

Redacția și administr. Misiunea Engleză „Mildmay“ L. Averbuch.